

samt anhåller jag att Bevillnings-Utskottet, till hvilket jag ber motionen skall remitteras, må, för den händelse motionens uppställning kan dertill föranleda, med den rätt Utskottet tillkommer, och i betraktande af den uppgift som åligger detsamma, vidtaga den ändring i mitt förslag, som kan finnas lämplig och ledande till denna angelägna frågas snara och välbehöfliga lösning i den riktning jag antydt.

Stockholm den 27 Januari 1877.

Aug. Peterson.

N:o 69.

Af Herr L. Torpadie: Om ändring af 30 kap. 5 och 6 §§
Rättegångsbalken.

Ett mål, hvartill all lagstiftning oafslätligt bör sträfva, är medborgares likhet inför lagen, och hvarje stadgande, som strider deremot, bör i min tanke, så fort som möjligt borttagas. Ett sådant stadgande synes det mig vara, som i 5 och 6 §§ af 30 kap. Rättegångsbalken, enligt förstnämnda lagrums lydelse uti Kongl. förordningen den 18 April 1849 bjuder att den, som vill söka Konungen emot Hofrätts dom samt fullgjort öfriga prestanda, skall, derest han icke kan ställa borgen för sig, träda i fängelse till sakens slut.

Sant är, att dylika fall ytterst sällan torde inträffa, men lika sant lärer ock vara, att det någon gång *kan* hända; och då torde ingen vilja förneka, att tillämpningen af berörda stadgande skulle innebära, om jag så får säga, en legal orättvisa, hvilken skulle verka allt annat än godt i en tid, som med skäl sätter människovärdet högt och bär skyldig aktning för individens frihet.

Jag

Jag hemställer därför vördsammast, om tiden icke är inne att låta detta föråldrade och orättvisa stadgande försvinna ur vår lagstiftning samt föreslår, det Riksdagen ville för sin del besluta:

att ofvanberörda tvenne §§ i 30 kap. Rättegångsbalken skola erhålla en i så måtto förändrad lydelse, att det deri förekommande stadgande om i Hofrätt tappande parts skyldighet att, der han vill Konungen deremot söka, ställa borgen för sig sjelf eller träda i fängelse till sakens slut, måtte utgå samt ersättas med en bestämmelse derom, att »part, som är så fattig, att han ej kan ställa borgen för det som dömdt är eller för kostnad och skada, skall sin fattigdom styrka med domstolens eller domarens vittnesbörd eller, om det ej kan ske, med intyg derom af vederbörande kronobektjent eller pastor i den församling, der parten bor och har sitt hemvist».

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1877.

Ludv. Torpadie.